

10. 1817.]

[No. 24.]

Bataviasche

Courant.

ZATURDAG, den 23sten AUGUSTUS, 1817.

BATAVIA.

ZATURDAG, den 23sten AUGUSTUS, 1817.

ZEE-TIJDINGEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

- 16—Brik Elizabeth, S. Martens, van Indramajoe, den 12 Augustus 1817, Passagiers, de heer H. de Haan en bedienden.—Dito schoener Hobie, Tan Pielong, van Indramajoe, den 14 Augustus 1817.
- 17—Amerik. schip Sophia, J. P. Felt, van Salem, den 30 April 1817.
- 19—Eng. schip Ellergill, W. Lake, van Amer., den 18 Augustus 1817.
- 20—Brik Catharina Charlotta, H. Croese, van Samarang, den 9 Augustus 1817, Passagier, de heer Mello.—Dito brik Sech Slamet, Sarif Abdulla, van Sumanap, den 21 Julij 1817.
- 21—Deensch. schip Anna Dorothea, H. Schilknegt, van Indramajoe, den 20 Augustus 1817.

Vertrokken.

- 12—Schip Cornelia, G. Havenstijn, naar Amsterdam, Passagiers, de heeren P. F. Wegener Super Carga, twee Zoon van den heer van Hoek, een Zoon van den heer van Tienen, een Zoon van Mlev. de Weduwe Fils, een behuwd Zoon van den heer J. G. Wolfarth, en bedienden.—Dito Eng. schip Frederick, J. P. Williams, naar New South Wales, Passagiers, Kapt. Stuart, en de heer Wendo.
- 20—Brik Petronella, Mohamat Oosman, naar Samarang.
- 22—Schoener Elizabeth, Jose Toledo, naar Sourabaija, Passagier, de heer Willemse.

Schepen liggende ter reede.

- Schip Henriette Elizabeth—dito Fortitudo—M. schoener D. Phoenix—dito Kanonneerboot No. 1 en 9—Brik Creterion—dito Zee—dito Frolic—dito Tekling—dito Maria—dito Catharina—dito Catharina de Tverde—Johanna Maria—dito D. Hendrik—Ansoer—dito Elizabeth—dito Catha—Charlotta—dito Sech Slamet—schoener—dito Calipso—dito Recommencement—Jonge Nicolaas—dito Hobie—Cotter—Jong—sala sala Arnoldina—Eng. Barton—dito Morleij—dito Con—dito Shipli—dito Broxbourn—dito Ellergille—dito brik Marij Ann—merik. schip Pactolus—dito H. betius—Perseverance—dito Rousfeon—Sophia—brik Ariadne—dito G. P. Stevenson—sch. schip Anna Dorothea—Arab. schip—idarie—dito brik Fatalkair—sala sala kair—Chineesche sala sala—dito sala

SAMARANG.

Aangekomen.

- Aug. 3—Arab. brik Jadul Karif, Sech Said Buzier, van Batavia, met Z. M. Troepen.—Schoener Cheeken, T. T. Overton, van Paccalongang.—Brik Johanna, Bouchier, van Banjermassing, passagiers de Hr. Coicra en familie
- 4—Brik Jacoba Ambrosina, C. Lorch, van Batavia, passagiers de heeren Buscher, Steinmetz en Arnoux.
- 5—Am. r. schip Potomak, J. Gawn, schoener Active, Sterling, beide van Batavia.
- 7—Brik Maria, R. Voss, van Batavia pass. de heer van der Kaa en Samuel, Chineses brik Soengien, Oei Koei, van Joana.

Vertrokken.

- Aug. 4—Arab. brik Jadul Karif, Sech Said Buzier, naar Sourabaija, met Z. M. Troepen.
- 6—Engels. brik Marijann, A. Martin, naar Batavia.
- 7—Brik Hendrik, W. Deelken, naar dito.—brik Jacoba Ambrosina, C. Lorch, naar Sourabaija
- 9—Schoener Cheeken, T. T. Overton, naar Paccalongang, brik Catharina Charlotta, H. Croese, naar Batavia, pass. den heer Male.

Schepen liggende ter reede.

- Schip Virgo Java—Eng. schip Gouw. Raffles—Amer. schip Hero—dito Tace Brothers—dito Robinson Potter—brik New Leader—Arab. schip Mansoor—brik Fatalkair—Moor. schoener Galo—Chin. schip Fattalkirun—brik Tjengien—dito Hoop—schoener Tiger.

SOURABAIJA.

Schepen liggende ter reede.

- Z. M. schip De Ruijter—dito Amsterdam—dito korvet Venus—dito schoener Minto—dito kanonneerboot No. 7—schip Johanna Frederika—dito Maria Louisa—dito Baron van der Capellen—dito de Vrouwe Helena—brik Wm. Pullen—dito Jacoba Margaretha—schoener Wilhelmina—Amerik. schip Bingham—Arab. schip Mastora—dito Mahgden—dito Salambole—dito brik Hefoor Karim.

NEDERLANDEN.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben de noodzakelijkheid om over te gaan tot het regelen van 's Rijks uitgaven over den jare 1817; Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art 1. De begroting der uitgaven van het Rijk, over den jare 1817, wordt vastgesteld op den navolgenden voet, als:

I	Hoofdstuk. Huys des Konings,	2,600,000
II	Hoofdstuk. Hooze kelleken,	1,184,000
III	Departement van den Sec etats van Staat,	306,000
IV	Departement van Buitelandse Zaken,	856,780
V	Departement van Justitie,	3,000,000
VI	Departement van Binnenlandse Zaken,	1,850,000
VII	Departement van den Hervorder en andere Eerediensten, behalve die der Roomsche Katholiken,	1,300,000
VIII	Departement van den Roomsche Katholiken Eeredienst,	1,800,000
IX	Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,	1,200,000
X	Departement van Financien,	44,750,000
XI	Departement van Marine,	5,000,000
XII	Departement van Oorlog,	13,000,000
XIII	Departement van den Waterstaat en der publieke Werken,	4,500,000
XIV	Departement van Koophandel en Kolonien,	1,239,457
XV	Onvoorziene uitgaven,	813,763
	Total	73,400,000

2. De tegenwoordige wet zal in het Staatsblad worden gein ereerd.

Gegeven te Brussel, den 28sten December des jaars 1816, het vierde onzer regering.

(geteekend) WILLEM,
Van wege den Koning,
(geteekend) A. R. FALCK;

[Staats Courant.]

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN, den 15den November. Wij vernemen uit Frankfort, zegt het Ministeriele Blad de Courier van eergisteren, dat de Graaf van Gottorp, voormalige Koning van Zweden, de aanstaande maand heeft vastgesteld als het tijdstip, waarop hij zijnen Zoon meerderjarig zal verklaren, en men verzekert ons dat ter gelegenheid dier plegtigheid, hij voornemens is zijnen Zoon te doen afdaan van zijn regt op den Zweedschen Troon. Zoodanig eene handelwijze zal ongetwijfeld zeer zonderling voorkomen; want, heeft de jonge Prins inderdaad een regt tot den Troon, als dan kan zijne renuntiatio in zulk een vroege leeftijd, nog binnen het tijdperk der kindschheid, niet als regelmatig en wettig beschouwd worden, en in allen gevalle, voegt het zijnen Vader niet, hem van zijne regten te ontblooten. Heet hij daarentegen geen regt, waartoe dan eene renuntiatio?

[Amsterdamsche Courant.]

LONDEN, den 10den December.

De Prins-Regent is, zondag, op Carltonhouse aangekomen.

CARLTON-HOUSE den 9den December.

Heden, hebben de zeer geëerde lord-majoor, de aldermen, recorder, sheriffs, gemeente-raad en beambten der stedelijke regering van de stad

Londen, zich bij den Prins-Regent vervoegd met het volgend adres en verzoekschrift, hetwelk werd voorgelezen door sir John Silvester.

„Aan Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Wallis, Regent van het vereenigd koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland.

„Onderdanig adres en verzoekschrift van den lord-majoor, de aldermen en gemeente-afgevaardigden, der stad **Londen** vergaderd in gemeenteraad.

„Onder het welnemen van Uwe Koninklijke Hoogheid.

„Wij Zijner Majesteits plichtschuldige en getrouwe onderdanen, de lord majoor, aldermen en gemeente-afgevaardigden der stad **Londen**, in gemeente-raad vergaderd, naderen ootmoediglijk Uwe Koninklijke Hoogheid, om onze nationale rampen en grieven bloot te leggen en om op het gebiedt, op het nemen van maatregelen en op het bevestigen van de wetten, dat ons van Uwe Koninklijke Hoogheid is toegezonden, te verzoeken, dat Uwe Koninklijke Hoogheid, die rust en den voorspoed van het rijk.

„Wij onthouden ons, in eenige bijzonderheden te treden, omtrent de bedroevende toestand van gebrek en tijden, welke zich allerwege opdoen; de nood en de ellende, die, sinds zoo vele jaren, tragsgewijze toegenomen zijn, zijn eindelijk ondragelijk geworden; het is niet meer ten deele, dat het kwaad gevoeld wordt; het bepaald zich niet langer tot slechts eenig gedeelte des rijks; de belangen van den koopmans, van het fabriekwesen en van den landbouw zijn even zeer onder deszelfs onverschilligheid zwaar getroffen, en het is onmogelijk geworden, bezigheid te vinden voor een zeer talrijke menigte der bevolking, veel minder, om bestand te zijn tegen onze tegenwoordige ontzaglijke lasten.

„Wij smeken uwe Koninkl. Hoogheid, dat hij zich moge overtuigen, dat onze thans voortsittende rampen niet omgaan, zóó enkel en alleen uit een overgang van oorlog tot vrede; geenszins uit eenige plotelinge of toevallige oorzaken, en dat zij evenmin kunnen verholpen worden door eenige gedeeltelijke of oogenblikkelijke hulpmiddelen.

„Onze grieven zijn het natuurlijk gevolg van onbezonnen en vermetelde oorlogen, onrechtvaardig begonnen en hardnekkig volgehouden, terwijl er geen verstandig doel door te bereiken was; van ontzaglijke subsidien aan buitenlandse Mogendheden voor de verdediging van derzelver eigen grondgebied, of tot het doen van aanvallen op dat van derzelver naburen; van het in omloop brengen van bedriegelijk papie; van een constitutionele en te voren nooit gekende krijsmagt in tijd van vrede; van de voorbeeldloze en steeds toenemende hoogte der civiele lijst; van de ontzaglijke sommen, betaald voor onverdiende pensioenen en sinecuren's ambten, waarvan geen werkzaamheden verknoot zijn; mitsgaders uit een langdurigen loop van de ligtvaardigste en onvoorzigtigste uitgaven van 's lands penningen door al de takken van het gouvernement; dit alles ontspringende uit den verdorven en ongevoelredighen staat van de vertegenwoordiging des volks in het parlement; waaromtrent alle constitutionele controle over de diensaren van de kroon is verloren gegaan; en de parlementen onbegrijpelijk zijn geacht, aan den wil der ministers.

„Wij kunnen niet in gebreke blijven, onze bezwaren en gevoel van teleurstelling uit te drukken, hoe, in weerwil van Uwer Koninklijke Hoogheids goedsinnige aanbeveling van bezuiniging, bij de opening van de jongste zittingen des parlements, uwe ministers zich hebben weten te verzetten tegen allen voorstel ter vermindering van de nationale uitgaven, en dat dezelve middel hebben weten te vinden ter bekopping van de meerderheid, om hun gedrag te ondersteunen en te doen goedkeuren, trots Uwer Koninklijke Hoogheids aanbeveling en het vermaand gevoelen der natie. Behalve den anderzinnigsten bewijs van den verdorven staat der regering, behoorende tot die daadzaken, zoo vaak bloot gelegd, met aanbieding, om dezelve voor de beide van het Lagerhuis met bewijzen aan te leveren, kunnen wij ook nog aanvoeren een verzoekschrift, in 1793, ingeleverd door den zeer geacht Charles thans lord Grey, waarin blijkt, dat het groote lichaam des volks uitgesloten is van allen aandeel in de verkiezing van leden, en dat de meerderheid van dat eerwaardig huis in handen geacht is van de eigenaren van vervallen huizen, als ook, dat het volk onder den invloed der schatst en van eenige weinige vermogende families staat.

„Wij kunnen het verstellen onzer hulpbronnen, en den overstelpenden last der belastingen niet langer doorstaan, en wij brengen onderdaniglijk onder het oog van Uwe Koninklijke Hoogheid, dat niets dan een vooziening in zelve nieuwe waarborgen van voorspoed, deze misbruiken, en het herstel des volks in deszelfs billijke en constitutionele regten, bij de Sire! hoe gelukkig hunne Voervaders onder verkiezing van parlementsleden, zekerheid te geven den verdere terugloop daarvan verschaffen, de beduchtheid des volks tot bedaren brengen, deszelfs getergde gevoelens verzachten, we'd afgecheiden: ook zullen zij uit de hand op die onprezen, waarin de natie onvermijdelijk moet ingewikkeld worden, door een te harer weldaden, al datgene ontvangen, wat

haltsarrige en heillooze aankleving aan het tegenwoordig stelsel van verdorvenheid en overduerenheid, kan voorkomen.

„Wij smeken derhalve Uwe Koninklijke Hoogheid, dat parlement zoodra mogelijk bijeen te roepen, en dat het u goedsinniglijk moge behagen, aan deszelfs onverwijde overweging aan te bevelen deze belangrijke onderwerpen, en het nemen van maatregelen tot afschaffing van alle nuttelooze ambten, pensioenen en sinecuren, de vermindering van ons tegenwoordig ontzaglijk militair etablissement, het in stand brengen van alle mogelijke vermindering in de publieke uitgaven, en het herstel van het volk in deszelfs aandeel en invloed in de wetgeving.

(Getekend) „Van wege het hof,
„HENRY WOODHOUSE.

Op welk adres en verzoekschrift Zijne Koninklijke Hoogheid zich gewaandigd heeft, het volgende antwoord te geven:

„Het is met sterke zanddoeningen van verwondering en droefheid dat ik dit adres en deze petitie van den lord-majoor, aldermen en gemeente-afgevaardigden van de stad **Londen**, in gemeente-raad vergaderd, ontvang.

„Alhoewel ik het gebrek en de bezwaren, die de natie ondervindt, zeer betreur, vind ik echter troost in de overtuiging, dat het grootste gedeelte van Z. M. onderdanen, niettegenstaande de vershillende pogingen, welke gedaan zijn, om dezelve aan te hitzen en van het spoor te leiden, wel overtuigd is, dat de harde beproevingen, die zij met zulk een voorbeeldig geduld en moed verdragen, voornamelijk aan onvermijdelijke oorzaken moeten toegescreven worden; en ik beïnvloed de pogingen van die verstandige welwillendheid, welke door het gehele koninkrijk wordt uitgesproken.

„Ik zal mij, met een geheel vertrouwen, op de beproefde wijsheid van het parlement verlaten, bijeen geroepen op het tijdstip, welk ik in de tegenwoordige omstandigheden, het voorgezamt heb geoordeeld; en ik ben volkomen overtuigd, dat een vast, wijs en begunstigend bestuur, geholpen en ondersteund door het gezond oordeel, den publieken geest en de trouwheid der natie, die aanlagen krachtig zal bestrijden, welke, waaruit ook voortkomende, geschikt zijn, om de oogenblikkelijke zwaarigheden in oorzaken van eenen duurzamen en onkerstbaren rampoed te doen verkeeren.

[Staats Courant.

FRANKRIJK.

PARIS, den 17den November. Heden avond ten acht uren heeft de Koninklijke groote deputatie van de Kamer der Afgevaardigden uit de Deputaaten in de Troonzaal ontvangen. Dezelve werd aan Hoofdenzelve door den Groot-meester voorgeleed. De Baron Pasquier, President der Kamer, las Z. M. het volgende adres voor:

„Sire!

„Uwe getrouwe onderdanen de Leden van de Kamer der Afgevaardigden hebben met een diep gevoel de woorden uwer Majestät vernomen. Zij haasten zich U de uitdrukking van hunnen eerbied hunner liefde en eerbied aan te bieden.

„Geroepen om met U. M. mede te werken tot herstel van den Staat, verschijnen wij, vol geestdift en vertrouwen, in gezindheden met uwe Regering eensstemmig, en geen ander belang erkennende dan het Nationale belang, hetwelk in het wezen der zaak het uwe is.

„Ja, Sire, derust heerscht in het Rijk. De terugkeer derzelve heeft men aan uwe wijsheid te danken, wij zullen de handhaving daarvan aan uwe standvastigheid verknoodt zijn. „Ook schoon de binnenlandche rust voor een oogenblik op een enig punt is gestoord geweest, zij hebt echter onwrikbare Overheden, getrouwe soldaten, een van U verknoodte bevolking aangezien; en een onzinnige onderneming werd even spoedig beteugeld als zij bevestigd.

„Gij hebt aan Europa en aan Frankrijk getoond, dat de Koninklijke magt, door zich zelven constitutionele grenzen te bepalen, in uwe handen niets uit angst en kracht verloren heeft. Deze magt is de eerste behoefte uwer Volken; wij zullen die steeds weten te eerbiedigen; wij zullen dezelve, des noodt, weten te verdedigen.

„De Francken hebben blijchap doen uit schitte en bij het zien der Vereeniging van twee handen niet uit angst en kracht verloren heeft. Deze magt is de eerste behoefte uwer Volken; wij zullen die steeds weten te eerbiedigen; wij zullen dezelve, des noodt, weten te verdedigen.

„De Francken hebben blijchap doen uit schitte en bij het zien der Vereeniging van twee handen niet uit angst en kracht verloren heeft. Deze magt is de eerste behoefte uwer Volken; wij zullen die steeds weten te eerbiedigen; wij zullen dezelve, des noodt, weten te verdedigen.

in hun midden de wettige orde der Troonopvolging moet bevestigen en versterken.

„Mer leedwezen wonden wij ons al van de denkbeelden van geluk en hoop; doch zij hebben ons het voorbeeld gegeven einer klootmoedige bezorgdheid, welke niet schroomt de onzinnigheid van het tegenwoordige en de bezwaren der toekomst te beschouwen.

„Uwe Volken lijden door de onrust der jaargetijden. De last der publieke uitgaven is nauwelijks te torbigen; de last der belastingen, die ons wachten, zou dik kunnen bereken; doch wij zijn Persoonen, en onze geschiedenis bewijst genoegzaam, dat telken male darden Monarch ons tot hulp des Vaderlands opriep, geene opoffering onzen moed heeft verdoofd.

„En wie zou niet worden weggeleid door het voorbeeld van U. M. en van uwe Doelwettige, welke ontvanger. Wie zou in die omstandigheden geene Volken willen navelgen, die de voedsel van onze liederen en van onze hoop treven zijn?

„Wij erkennen met U. M. het vernogen der spaarzaamheid. Die der Koningen is de schat der Volken; het is in deze bezuiniging, het is in de trouwheid, in het oog van uwe kroon bij de inwendige als buitenlandche verhoudingen; het is vooral door ernstigheid van wil, dat Frankrijk de innigste kracht zal vinden, welke het behoort om zich in het ongeluk te doen eerbiedigen, na zich zoo lang in den voorspoed te hebben doen bevinden.

„De belangen der Kerk van Frankrijk konden in geene beteugelden worden gesteld dan in die des Eigenaars van den Schepster der deugden van den Heiligen Lede, en zij zult, even als die wijze Monarch, bij het eerbiedigen der regten van den Heiligen Stoel, tevens de grondvesten van den Staat doen bevestigen, en het pand onzer alomde vrijheden ongeschonden bewaren.

„Wij deelen in uwe zorgen voor de bedienaren van het Altaar, iazondeheid van hen, die, het dikt bij het Volk geplaatst, niette ontsneden de nuttigheid van hân ambt, het meest veronachtzaamt zijn. „De pligten, welke de Godsdiens van den Staat voorschijft, zijn heilig; in onze oogen en wij zullen dezelve weten over een te brengen met den aard onzer instellingen, de vrijheid van Godsdiens en den nog altijd moeilijken toestand des Lands.

„U. M. plaatst de verknoodtheid aan het Charter onmiddellijk na die aan den Goddiens verknoodt. Gij hebt, Sire, de gedachte van geheel Frankrijk uitgedrukt; want al is het een Fransman die niet een wils vrijheid, het vreedzaam genot van zijnen staat, zij de regten en zijne bezittingen verlangt. Het is in de stemming en met een diepe overtuiging, dat uwe ordonnantie van den 5den October ontvangen is, en dat de Koninklijke verzoeken zal ontvangen worden welke zij en uwe van nooit te zullen duden, dat een in uwe op de grondwet van den Staat gemerkt is. Daar is het heil van Frankrijk, om dat de cindpaal der revolutie is.

„Gij begeert, Sire, dat de vrekende herinneringen worden uitgewischt, dat de haatlijken ophouden, dat de Kinderen van een zift-Vaderland (en het behoudt de Uet bij te voegen van een zeld den Vader) een Volk van Broeders uitmaken. Reeds veel hebt zij gedaan om dit edel doel te bereiken, door de verzekering welke zij ons gegeven hebt, van een even onverzettelijke standvastigheid te zullen aanwenden tot betrugeling van de schanden der kwaadwilligheid, als tot in bedruipchouding van eenen al te vingerd over. Uwe Volken hebben U gehoord, zij weten dat de Koning geene verzoeksche beletten doet.

„En zoo het mogelijk ware dat de stem van U. M. een voortdurend miskennd werd, zoo er hier of elders aanwijzingen mochten ontstaan, onbetwist met de onschelike belangen van Frankrijk en deszelfs Koning, dan Sire, zouden wij ons om den Troon scharen, om U de weichen en de hulp van al de Francken aan te bieden, die niets veldangen den om ons gezind en vaststaan te leven onder de Regering der Charter, en den Schepster der Bourbons.

De Koning heeft geantwoord:

„Ik ben zeer gevoelt; wagens de gevoelens van de Kamer der Afgevaardigden. Ik heb met het grootste geaveren in de eenparigheid, waarmede tot het adres gekend is, het geluk te voorteeken van die stelling tot hetzelfde doel gezien, die bij alle de deliberatien der Kamer voorzitten moet.

„Getrouw aan mijne beloften, heb ik onder de oogen der Kamer doen brengen het ta'eel onzer behoeften en middelen om er in te voorzien. Ik verwaakt van haren over dat zij, in de deliberatien over die voor de rust van Frankrijk en voor de vestiging van deszelfs credit zoo gewichtige Wet, al dien spoel zal betrachten die bestaand is met het gewigt van zulk een onderwerp.

[Amsterdamsche Courant.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12 November.

De baron van Gagern, gezant van Z. M. den Koning der Nederlanden op den Duitschen Rijksdag, wegens Luxemburg, of de elide stem, heeft, nadat de zitting door den voorzitter, met eenen aanspraak geopend was, de navolgende aanspraak gedaan.

„Terwijl ik de eer heb, de volmagt van mijnen hooggeëerden meester over te leggen, wensch ik, dat gijlieden het als een bewijs van de welwillende en verstandige nitzigten mijns Konings en meesters zult beschouwen, dat hij een Duitcher aan ulieden gezonden heeft, en wel een Duitcher, die uwer oude aangelegenheden niet onkundig is.

„Uit hoofde van deze kennis zal ik eenmaal wellicht nog in een helderder daglicht stellen, dat de frankische vorsten, die wij christelijke noemen, zeer wel handelden, toen zij, bij hunne verdeelingen, eenen aanmerkelijken tuschenstaat verlaneden, welke Duitschland van Frankrijk afscheide; een tusschenstaat, welke, in den loop der tijden, ten einde het evenwigt te behouden, zich steeds meer naar den Duitschen kant heeft geneigd. Dan, zoo destijds in Frankrijk eene hoogere mate van beschaving bestond, dan aan dezen kant van den Rijn, zoo is, sedert lang, aldaar eene geconcentreerde magt, en hier een rustiger bondstelsel aanwezig.

„Toende ondergang van Karel den Stouten dit evenwigt dreigde te verstoren, werd het huwelijk van Maximiliaan met Maria, erfgename van Burgundie, in de oogen van alle verstandigen, noodzakelijk. Deze betrekkingen en gevolgen zijn door de volgende eeuwen uit haar verband gerukt, en, in de plaats van dezen echt, komt thans een nauwe vriendschapsband, welken vast instand te houden mijne roeping en heilige plicht zal zijn.

„Dit onafhankelijk bestaan en die zelfde invloed der Nede landen op het europische staatsstelsel is niet alleen de grondtelling van deze of gene partij, van het een of ander ministerie in Engeland, maar wordt, door Blackstone, in zijne doorwrochte commentarien, als tot de Britsche aloude en grondige denkbeelden behoorende, aloude en grondige denkbeelden behoorende, aangewezen; daar, waar buitengewoon regmatige staatkundige grondtellingen vroeger rijp zijn geworden. En het is de hoogste staatkundige roem der mogendheden en magtigen, dat zij, als slotsom hunner verhandelingen, beide, en Duitschland en de Nederlanden, het zoo gewild hebben.

„Ware echter deswegens nog de minste twijfel overgebleven, zoo heeft, sedert, de bloedige dag van Waterloo de noodwendigheid dezer verbindtenis klaarblijkelijk gemaakt, en het bloed van mijnen moedigen kroonprins heeft dezelve bevestigd en bevestigd.

„Men weet in Nede land zeer nauwkeurig, wat men, op dien heeten dag, waarin de dapperheid des vlands overweidigd, niet overtroffen werd, den grooten Wellington en de Engelsen en Schotten, wat men Blücher en de Pruischen, doch ook wat men het brunswijksche hui moet gedenken, en welk een overmagtig aantal, het dapperste Duitche leger en de Pruische reuementen mede gerekend, en de overmagt van het verhevene weltsche keis daar op het slagveld verheven is en wat zij doorgeleiden heeft.

„De hertog zelf vond aldaar den heldendood, en het was mij, voor alle andere, hier zijne naderkeeten te wilsen, niet alleen, om dat dit groote slagveld nede landche grond is, maar ook, om dat ik met beide de laatste brunswijksche vorsten persoonlijk verbonden was, en nog meer, om dat ik in Londen zelfs het geluk had, dezen dapperen meester, met afziening van andere krijgsartwerpen, tot het velle verhooren op, en de verbindtenis met George III, en den Prins-Regent, te bewaren.

„Zegelijk heeft de zoon den droeven dood des vaders geseeken. Het grootste der volkeren hield niet op, zijne ongelukkige veldheeren hoog te achten, zoo lang dezelve in treurigen tijd de eer en het heil des vaderlands niet vergaten of verzuuden. De vijfdelelike kogel trof den bejaarden Heer dien dat zeer zeker te vroeg. Niemand weet beter dan ik, hoe de hertog, zelfs reeds voorheen, bij Kaiserlautern en alzo nog ten tijde zijner overwinningen, dacht over de onbegrijpelijkheid der Duitsche krijgsmagt, ten tijde der tijds van den landstorm dier streken gesproken werd. Zijn onverdiend lot roepte hem de halve geduriglijk toe: *leef in eendragt, in trouw en toegerust.*

„Ik meen in genen deele te verre te gaan, doch hen ten vollen overtuigd, dat wij doelmagtig, in dezen doorlichtigen Duitschen Senaat naar de gewoonte van een merkwaardig aloud volk, een doedangerig uit te oefenen hebben. Daarom herinner ik mij aan twee zeer achtenswaardige heeren uit mijn Koninklijk en Vorstelijk Huis, die, sedert wij op het Weener congres van elkanderen scheiden, overleden zijn. Wie te gelijk met mij heeft ongemerkt hoe, toen de Vorst van Nassau, te Weillburg met den dood worsteld, iedere stand, ouderdom en geslacht,

landmen en stedeling, naar de Kerken drongen, om, welmeenend en met heete tranen, voor het behoud van den vorst, den vader en den vriend, te bidden, hoewel zij niets dan goed van zijnen navorger te wachten hadden; neen, die zal niet geloven, dat de oude goede zeden, de verkleeftheid der betere klassen der ondandenen aan hunne Vorsten, bij ons verloren zijn gegaan of verminderen. Onze vernuftige, onvergelykelijke dichter laat in *Tell* aldus spreken:

Die truenen will ersten, moet liebes saaijen.

Wij zullen ook zoodanige vruchten zien, waar zulk zaad zal zijn, waar gerechtigheid, voorzorg en liberaliteit uitgeoefend worden; waar, zonder volkomenheid te verwachten, het minzame woord *welwillendheid* maar leesbaar in den berst geschreven staat.

„Opdat men mij echter niet verwijte, dat ik alleen Vorsten huldig, zoo wil ik, met voorrecht, dankbaar aan *Andreas Riser* gedachtig zijn, welks eerste sein, zoo wel dat der zijnen, op onze staatkundige ontwakning en op het herlevend gevoel van nationale onafhankelijkheid eenen zoo gewichtigen invloed hadden. Zijn geweldadige dood, die van den onschuldigen *Palm*, en de Oldenburgers *Fink* en *Berger*, waren buiten twijfel nationale ongelukken, nationale beleedigingen, die echter, sedert, gewroken zijn. Het is vrede; overal moet verzoening plaats vinden. Dat het echter nimmer noodig worde, tot zulke uitersten en tot zulke offers te komen, zal van de wijsheid onzer hoven, van de verstandige lijdzaamheid des volks en van den uitlag onzer pogingen afhangen. Mijne medewerking en zorgvuldigheid in dezen belove ik ulieden, mij in voorraad van de uwe overtuigd houdende, en, in plaats van de inzigten van Z. M. den Koning mijnen meester te ontwikkelen, maak ik slechts melding, met betrekking tot onze bestemming, van de zinpreuk zijns staats: *Ik zal handhaven. — Je maintiendrai.*

[Staats Courant.

FRANKFORT, den 2 December.

De hier de aanspraak, door Z. Exc. den gravo *Doel von Schauenstein*, minister van Oostenrijk, president van de Duitche bondsvergadering, bij de opening dier vergadering, uitgesproken:

„Den 1sten augustus 1806, was het tijdstip, waarop een der eerste staten van Europa opgehouden heeft te bestaan. Het Rijnverbond verving het Duitche rijk, en indien de natien, even als de staten, konden vernietigd worden, zou ook dit het lot der Duitchers geweest zijn. Duitschland, in onderscheiden onafhankelijke staten verdeeld, maakte een bondgenootschap uit, cijnstbaar aan het land, tegen hetwelk het onophoudelijk, sedert eeuwen gewoest had, en met welk het niet verzoend is, dan sedert het tijdstip, dat de beide volken elkander wederzijds de schatting hunner achting hebben toegekend, wegens den moed, waarvan zij, in de verdediging hunner rechten en hunner nationale waardigheid, zulke schoone bewijzen gegeven hebben.

„Zonder uitgestrekte geleerde naiporingen te doen, is het voldoende, een blik op de geschiedenis van het menschelijk geslacht, of liever op die van den bewoner van alle landstrecken, te werpen, om te weten, welke de hooge bestemming van den mensch is, en hoedanig dezelve over die der staten en volkeren bestit. Wanneer men een en ander, in al derzelver schakeringen en vormen, rijpelijk onderzoekt, om er de geaardheid van te kennen, mitagaders de betrekking tusschen het karakter van den bijzonderen persoon en dat der menschen, welke, door hunne vereeniging, staten en volken uitmaken, zoo komt men op de zekerste wijze tot het punt der geschiedenis, hetwelk den hoogsten trap der staten aantoonst, maar dat te gelijker tijd de nabijheid van hun verval aankondigt.

„Het karakter van den Duitcher, als mensch beschouwd, afgescheiden van allerlei willekeurige gedaanten van het gouvernement, levert reeds de hoofdstoffen en het kenmerk van zijn nationaal karakter op; doch wederkerig hebben de burgerlijke en staatkundige betrekking, in welke hij zich bevindt, eenen zigtbaren invloed op het bestaan en het bijzonder leven der personen. Zoodanig is de wet der natuur, deze groote leermeesteres der menschen, der staten en der volken. Volgens dezen wederzijdschen invloed, zal de vorm der burgerlijke en publieke betrekkingen der samenleving, welke de individuele betrekkingen het getrouwste nabootst, ook de beste, de duurzaamste zijn, en zal het maatschappelijk ligcham, even als de bijzondere personen, op de zekerste wijze, tot het voordeeligst tijdsperk van de geschiedenis der volken en der menschen, leiden. In één woord, de nationale behoeften zijn de grondstoffen, welke het nationaal aanwezig eens volks uitmaken, en het kompas, dat men te volgen heeft, om tot het doel te geraken.

„In den Duitcher, als bijzonder persoon beschouwd, vindt men de smaak aangeboren zoo tot mathematische en afgetrokkene, als tot stellige en proefondervindelijke wetenschappen, waarvan men onmiddellijk de toepassing op de bijzonderheden des levens kan maken. Hij bemint de *taak*, hij is vindingrijk en schrand, en de geest van handel voert hem naar de verst afgelegene gedeelten van den aardbol. Indien ik, afwijkende van mijn voornaamste doel, alhier de geschiedenis wilde schetsen der wetenschappen, kunsten, uitvindingen, nijverheid en handel, zou ik, voor ieder dezer takken, Duitchers kunnen opnoemen, die zich daarin onsterfelijk gemaakt hebben? Dat het voor een anderen voorbehoude blijve, om deze regtmatige schatting aan de Duitche natie te brengen. Overigens is het aantal uitmuntende mannen in de onderscheiden gedeelten der wetenschappen en kunsten niet juist dat geen, wat den lateerkundigen roem der natien uitmaakt; het is eerder de algemeene verspreiding der verlichting en der wetenschappen van dien aard, onder al de klassen van een volk, welke den juiste maatstaf van deszelfs bekwaamheid ten dezen opzichte oplevert. Verre van mij het voornemen, om eenige natie ten dezen aanzien te kort te doen! Doch eene verkeerde nederigheid moet mij ook niet terug houden, om op eene eenvoudige wijze, melding te maken van de overtuiging, waarin ik ben, dat de Duitche natie voor het minst kan wedijveren met die, welke het meest door de wetenschappen, letteren en burgerlijke volmaking uitmunten. De opmerkzame waarnemer, welke de verschillende gedeelten van Duitschland nauwkeurig zal onderzoeken, zal ten dezen opzichte geene ongunstige onevenredigheid van het geheel vinden. Wie zal in onze hooge scholen geen eervol gedankluk van de vorderingen onzer kennis zien? De vreemdelingen zelve, die den evenaar der verdienste niet altijd op eene billijke wijze ten onzen voordeele houden, laten ten vollen regt wedervaren aan de voordeelige inrigtingen van die hooge scholen, welke te gelijker tijd de voornaamste wetenschappen en al de bijeenkomende takken, die tot derzelver ontwikkeling dienen, omvatten. Wie kent niet de talrijke akademien der kunsten, de instellingen tot de ontwikkeling der nijverheid, die in de onderscheidene staten van Duitschland bestaan, en welke zoo vele kweekscholen ter verspreiding in dezelve van die twee bronnen van roem en nationalen voorspoed uitmaken? Wie weet niet, hoe vele verzamelingen, galerijen en museums de onderscheiden gedeelten van Duitschland opleveren, die, wanneer zij op een punt vereenigd waren, het eerste nationaal museum van de wereld zouden uitmaken? Wie zou dus nog kunnen aarzelen, om aan Duitschland de schatting van achting te betalen, welke hetzelve in den rang der eerste natien plaatst, wat de beschaving van den geest betreft. Het is met weerszin, dat ik van de edele taak afzie, om deze zwakke schets meer in het groot te ontwikkelen. Mijn doel is vervuld, ik wilde de Duitchers niet uit het oogpunt van hunnen burgerlijken toestand beschouwen. Ik zal slechts eene enkelen trek van het hoogste aanbelang er bijvoegen, namelijk, dat zij niet alleen door hunne vorderingen in de wetenschappen uitmunten; neen, ik zeg het met eene soort van eerbied; de godsdienstige gevoelens maken ook een der voornaamste trekken van hun karakter uit.

„Indien ik thans mijne aandacht vestige op de burgerlijke betrekkingen, zoo vinde ik een tafereel, hetwelk niet minder belangrijk, dan het voorgaande is, en hetwelk den wederzijdschen invloed van het een op het ander bewijst.

„De taak, om laatstgemelde te ontwikkelen, zoodanig als hetzelve zich voor het gezigt voor een diepzinnigen opmerker opdoet, zou mij te verre leiden. Ik zal mij bepalen, om den uitslag van de grootste waarheid uit te spreken: zouden de Duitchers op het punt van volmaking zijn, hetwelk zij in de loopbaan der wetenschappen, der kunsten, uitvindingen, der nijverheid en des handels bereikt hebben, zouden zij in het bezit zijn van het eerste museum der wereld, indien zij slechts meer dan een hoofdstad hadden, indien een eenig vorst deze bevolking van meer dan 30 millioenen zielen bestuurde? Is het eerste dezer voordeelen niet een natuurlijk gevolg van het tweede? De werkzaamheid en onderscheidenheid in de bijzonderheden van het burgerlijk leven, zijn die ook niet een uitwerksel der onderscheidene vormen van een vijf gouvernement; zoo als hetzelve wederkerig in het vrij karakter der Duitchers een vasten steun vindt? Is het niet aan hunne liefde voor de wetenschappen en kunsten, dat men dien bijzonderen trek van hun karakter moet toeschrijven, namelijk, van in het rijk der wetenschappen geene nationale eenvormigheid te erkennen. De Duitcher vereert, waardeert, onderzoekt en kleef aan al hetgeen hij goed en waardig oordeelt om te leren, van welk land en van welk volk der wereld hij ontleent. Aan alle soort van verdiensten laat hij regt wedervaren, en even zeer als deze hem eigene gezindheid door verschillende vormen van het burgerlijk gouvernement begunstigt

wordt, even zoo zeer leidt dezelve ook tot de zonderlinge uitkomst, dat de nederigheid, in dit opzigt, dikwijls in eene werkelijke zelfverlooching onttaart.

„Bij het aldus erkennen van de blijkbaarlijkheid van dezen wederzijdschen invloed tusschen het karakter en de beschaaftheid der Duitschers van den eenen kant, en van den anderen, de vormen van het burgerlijk gouvernement in Duitschland; ben ik er verre van af, om den lof van dit laatste in dien zin te schetsen, dat hetzelfde op eenigerhande wijze tot de vernietiging van het geheel nationale karakter kan leiden. Neen, juist daar is het verhevenste doch slijberigste punt der grootheid van een volk; en van waar een eng pad tot het verval en de ontbinding van het duitische volk leidt. In hoedanigheid van minister van eene groote duitche mogendheid, behoude ik mij voor, om mijn gevoelen over dit laatste punt, in deze vergadering van Duitschers, dien naam waardig; vrijbedig aan den dag te leggen, wanneer ik beproeven zal, het tafereel van den jongst in Duitschland gevestigde staatkundigen vorm te schetsen.

„Ik vaar voort; voor dit oogenblik, met het door mij aangeroerd denkbeeld nopens de verzwakking en het verval van het nationaal karakter, na dat dit deszelfs hoogsten trap bereikt had, te volgen. De volken zijn, zoo in hunne individuele als in hunne burgerlijke betrekkingen, het gewrocht des tijds; geen volk ik kan zulks op eene stellige en algemeene wijze verzekeren, geen volk kan den vorm van zijn burgerlijk bestaan, volgens eenvoudige afgetrokkenheden bepalen; doch om natuurlijk te zijn en zich niet tot eene voorbijgande chim te beperken, moet dezelve; zelfs onwillekeurige, de uitlag zijn van den invloed der onderscheidene geheel verschillende oorzaken. Het nationaal karakter, de geografische ligging, andere plaatselijke betrekkingen, de gewoonten, de godsdienst, de voornaamste bezigheden van een volk, en dikwijls andere uitwendige omstandigheden, welke een toevallig uitwensel schijnen, zijn de beginselen van den vorm der Staten en der nationale betrekkingen. Aldus is het; dat de Duitschers zich, in de keten der natien, als een oorpronkelijk volk vertoonen, doch dat slechts, gedurende een korten tusschen tijd, een eenigen Staat uitgemaakt heeft. De voormalige eerste verdeling der Germanen, in onderscheiden stammen, strekte van den beginne af, tot voorbeeld van dergelijke verdelingen, welke in het vervolg plaats hadden. Nauwelijks stip ik aan, de onderscheiden trappen van beschaving, welke zich in de middel eeuwen van Duitschland vleszen, en den invloed van een tusschenbestuur der 13de eeuw, waar aan een vorst, wiens naam door alle Duitschers met eerbied genoemd wordt, *Rudolf van Habsburg*, een einde maakte, en aldus Duitschland reddende, eeuwige regten op deszelfs eiken en verwerf. Ik bepaal mij tot de herinnering aan de buitenlands gevoerde oorlogen, als mede aan den invloed der gestelijke en burgerlijke magt, welke alstoen zulke belangrijke uitwensels en gevolgen gehad heeft, en tot de inwendige, zoo godsdienstige als burgerlijke oorlogen van de 16de en 17de eeuwen, mitsaders tot den westaalschen vrede, welke dat tafereel geheel voltooit. Ik spreek inselk slechts in het voorbijgaan van den vreemden invloed op de inwendige verdeeligheden van Duitschland, ten einde snellijk en onafbroken het tafereel van verval en ontbinding van het duitische ligchaam, van de 16de tot de 18de eeuw, te volgen. Ik zou mij in herinneringen verliezen, welke de vriend van het duitische vaderland met een sluier van toegeevende vergetelheid wil bedekken, indien ik, al ware dit slechts in het voorbijgaan, de trekken en de ontwikkelingen der geschiedenis van dien tijd wilde aanvoeren. Overigens zijn de gebeurtenissen welke wij bijgewoond hebben, ons bekend; en, op een dag bestemd, om de herstelling der vereniging tusschen de Duitschers te vieren, zoo gedenkt men niet aan het verledene, dan om, in een kring van Duitschers, zich over het tegenwoordig geluk te verheugen. Alleenlijk zullen wij tot slot zeggen, dat Duitschland, van de vroegste tijden af, in onderscheiden staten verdeeld, doch in een groot nationaal ligchaam vereenigd, waar van de keizerlijke kroon het zinnebeeld was, onder dien vorm nauwelijks het begin der 19de eeuw bereikte.

„De vrede van Lunenille, welke een einde aan den oorlog met het revolutionaire Frankrijk maakte; de opofferingen, waartoe Duitschland genoodzaakt werd, om den rechtvaardigsten der oorlogen te eindigen; het rijks-reces van 1803, hetwelk in het inwendige van Duitschland de schadeloosstellingen voor de astanden, welke men aan eene vreemde mogendheid gedaan had, moest regelen, eindelijk het Rijnverbond en de afstand der keizerlijke kroon, welke daarvan het gevolg was, alsmede de nieuwe inwendige schikkingen van al de gedeelten van Duitschland, alle die gebeurtenissen; zeg ik, zijn zoo vele tijdperken, welke ik vermeen te moeten speci-

ficeren, en als zamenstellende het tafereel van het noodlot, hetwelk het duitche volk ondergaan heeft, op eene formele wijze aan te halen.

„Zoodanig was de staat van Duitschland, en het was slechts door eene soort van afscheiding, dat men aldaar nog eene natie vinden kon, terwijl het werkelijk niet bevatte dan afgezonderde staten, zonder anderen nationalen band, dan die, welke het onder de afhankelijkheid van een vreemd rijk, aan wien zij ondergeschikt waren, vereenigde.

„Deze vernadering, de zwaarste welke een volk verdragen kan, was dus voorbestemd voor dat volk, hetwelk bestemd was om in den eersten rang onder de natien de schitteren, indien het de banden, welke deszelfs nationaal bestaan uitmaakten, voor zoo veel zulks aangezien de verdeling van Duitschland in onderscheidene staten, en met in het oog houding der bijzondere voordeelen van die betrekkingen, mogelijk was. De droevige herinnering van den staat, waarin zich als toen onze natie bevond, ligt ons nog versch in het geheugen; doch wij kennen ook den heldhaftigen moed, door welchen geheel Duitschland een geheiligd verbond vormde, ten einde deszelfs vrijheid en onafhankelijkheid te heroveren, en zich op nieuw waardig te toonen om eene natie uit te maken. Het verkreeg deze roemrijke vergelding. Den 8ten juni 1815 vereenigden zich al de staten van Duitschland tot een eenig bondgenootschappelijk ligchaam, aan hetwelk wij, met eene edele fierheid, den naam van *Duitsch verbond* gaven.

„Aldus kwam Duitschland, als een staat, als een staatkundig ligchaam en als eene mogendheid, onder de andere volken te voorschijn.

„Volgens het tafereel, hetwelk de geschiedenis van Duitschland in de reeks der tijden oplevert, was dat land niet bestemd om een staat te formen door een eenig Souverein bevestigd worden; noch zelfs eigenlijk gezegd een federatieven staat; het zou ook niet voldoende zijn, om aan de behoeften en de rigting des tijds te beantwoorden, om eentoudiglijk een offensief en defensief verbond te formen; doch de geschiedenis schijnt Duitschland geroepen te hebben, om een bondgenootschap van staten te vormen, geschikt om te gelijker tijd deszelfs nationaal bestaan te verzekeren. Zoodanig is deszelfs ware bestemming; en de wijze, waarop het zich onder de andere volken van Europa moet rangschikken.

„Onze pligt zal zijn, om naar deze beide even belangrijke doeleinden te streven: dat, om de achting voor de onderscheidene volken en besturen, waaruit Duitschland zamengesteld is, te bevestigen, en om deszelfs achting voor den band, die ons allen zamen vereenigt, ten einde een ligchaam van natie uit te maken, aan den dag te leggen. Als het doel onzer bestemming zullen wij beschouwen, om van den eenen kant de heiligheid en de grondbeginsels van het bondgenootschappelijk verdrag te handhaven, zonder de vrije maatregelen der gouvernementen te hinderen, welke, uit hoofde van plaatselijke omstandigheden en behoeften van tijd, afzonderlijk genomen mogen worden; en, van den anderen kant, om ook de bepalingen en den geest van het bondgenootschappelijk verdrag, welke ten doel hebben, den grooten nationalen band te erkennen en te bevestigen, insgelijks onveranderlijk te behouden. Op deze wijze zullen wij ons tot het ware punt bepalen, waarop een groot volk, in weerwil van de verscheidenheid der menigvuldige gouvernementen, welke het omvat, vrijelijk naar deszelfs volmaking en de edele bestemming van het menschelijk geslacht, heen snelt, en te gelijker tijd een eenig ligchaam van natie vormt.

„Wanneer ik, na de opening van de bondsvergadering, mijn eerste plan voor onze werkzaamheden zal voorstellen, zal ik de wijze trachten te ontwikkelen, om de bedoelingen, waarvan ik melding gemaakt heb, in werking te brengen. Het is voldoende, om alhier het grondbeginsel te hebben verklaard, het welk voor ons onthendbaar moet zijn. Onze pligt zal zijn, om de Duitcher in de erkenning van dit grondbeginsel te bevestigen; door hetzelfde aan te nemen, zal eene behoorlijke orde, mitschien een zoodanig bondgenootschap van staten, voor ieder hunner van even zoo veel voordeel zijn, als het eervol zal wezen voor de natie, met betrekking tot den rang, welchen zij onder de staten van Europa bekleedt.

„Bij het afschetsen van dit belangrijk tafereel van onzen tegenwoordigen staatkundigen toestand, zoo zij het mij geoorloofd, om, terzelfder tijd, een oog te werpen op het verledene voor geheel Europa, ten einde, in de reeks der staatsmannen, een kenschetsend tafereel, van den geest des tijds te vinden.

„De sijstema's van het publiek en het staatkundig regt leveren twee hoofd-dwalingen op, welke de franche revolutie vooral heeft doen geboren worden, en die door deze bij aanhoudendheid onderhouden zijn geworden. Van den eenen kant zijn het de democratische sijstema's, op de constitutien van den staat toegepast, en van den anderen, de verachting van het sijstema

van staatkundig evenwigt, in de wederzijdsche betrekkingen der vrije volken. De eerste der dwalingen heeft het verlies van onderscheidingen bijzondere staten veroorzaakt; de tweede heeft, in de betrekkingen der volken onderling, tot het despotismus leiden.

„Geene dezer beide dwalingen is van langen duur geweest, zoo als zulks, gelukkig voor het menschedom, met alle werkelijke dwaling het geval is. Terwijl volken en vorsten, aan de uitwensels van deze laatste konden, en beide deze valsche leerstelsels, naarmate dat de geest des tijds verlichter werd, van zelve verloren gingen. Eene en andere moeten geschied worden onder de klas en van die voorbijgaande verschijnsels, waarvan de staatkundige geschiedenis, tot onderrigting der toekomstige geslachten, de geheugenis behoudt.

„Indien ik thans op Duitschland en op het duitche-bondgenootschap, den tegenwoordigen uitflag dezer twee dwalingen, welke meer of min op alle staten van Europa toepasselijk zijn, toepas, zoo zullen wij alléén, in de meer rigtige wending, welke de zaken thans genomen hebben, erkennen het zeker vooruitzigt, dat alle de duitche besturen de ware belangen hunner staten zullen gedefaan; en dat, met het zijde stelling van allen revolutionairen invloed, de onderdanen der staten van het bondgenootschap, zich geluk zullen hebben te wenschen, met een waarborg van eene wijselijk gezigte publieke orde. Eindelijk zullen wij erkennen, dat door de banden, welke alle deszelfs staten vereenigen, het duitche verbond, de vrijheid en onafhankelijkheid der natie verzekerd worden.

„Alzoo is ook, ten dezen aanzien, het verwoordigde nog verre verheven boven het verledene.

„Na getracht te hebben, de trekken af te maken, welke het duitche bondgenootschap kenstet, zoo kan ik deze redevoering niet eindigen, zonder te spreken van de betrekkingen van het hof, welks hoofd voormaals de kroon van Duitschland droeg. Het bondgenootschappelijk verdrag roept Z. M. den Keizer van Oostenrijk tot het voorzitterschap van de duitche bondsvergadering. Die monarch geeft in die keus een nieuw bewijs van het vertrouwen der duitche staten erkend, een vertrouwen, hetwelk de souvereinen van Oostenrijk steeds najverig geweest zijn te verkrijgen. Geene vrees, geen wantrouwen moet hetzelfde voortaan storen. Want, wie kent dezen gelukkigen staat van zaken niet, zoo geschikt, om het wederzijdsch vertrouwen te egvaardigen, te weten, dat Oostenrijk nooit enige verandering van den duitchen grond in het oog gehad heeft of hebben kan, noch eene willekeurige uitbreiding van den rang, welke het bij het duitche bondgenootschap bekleedt, heeft of hebben kan. De Keizer, mijn meester, eerbiedigt den publieken wil, zoodanig als die zich heeft doen kennen, en hij volgt dien, even zoo als hij zulks gedaan heeft.

„Ik moet hier plegtig verklaren, zoo als Z. M. mij stellig gelast heeft, dat de Keizer zich enkel beschouwt als een lid van het bondgenootschap op den voet eener volkomen gelijkheid met de anderen; in het voorzitterschap, hetwelk hem bij de bondsvergadering is toegekend, erkend hij geen werkelijk en staatkundig regt, maar alleenlijk de eervolle bestemming, bij welke hem het beheer der zaken is toevertrouwd.

„De magt der oostenrijksche monarchie komt hier niet in aanmerking; zij zal alléén niet tegen het bondgenootschap, noch tegen enige der staten, waar uit hetzelfde is zamengesteld, bezigen, maar ieder hunner in het bijzonder, en het geheele bondgenootschap, moede het het meeste vertrouwen op het gebruik der geheele magt der mogendheid rekenen, tot handhaving van alle soort van staatkundige onafhankelijkheid. Z. M. vleit zich dienvolgens, om van zijnen kant, op het geheel vertrouwen van al de staten van het bondgenootschap te kunnen rekenen, en dat deze wederzijdsche gezindheid, op de voldoende wijze, de gelegenheid zich opdoende, zal blijken. Z. M. zal slechts de herinnering der diensten, die zijne roemrijke voorouders aan Duitschland bewezen hebben, voor den geest houden, ten einde zorgvuldig dit erfdeel in zijn doorloftig geslacht te behouden.

„Dat het mij thans geoorloofd zij, om, in hoedanigheid van minister van het hof van Oostenrijk bij deze bondsvergadering, te verklaren, in hoe verre ik het belang en de moeilijkheid mijner ambtsbezigheden gevoele, en hoe zeer ik te gelijker tijd het geluk heb, om mij te midden eener zoo uitstekende vergadering van Duitschers, welke allen met dezelfde geest bezielde zijn, te bevinden.

„Nimmer zal bij dezelve de minste twijfel ontstaan wegens mijne gevoelens, welke die van een goed Duitcher zijn, ook niet wegens den ijver, met welchen ik onophoudelijk voor het meeste welzijn van mijn vaderland zal werkzaam wezen. Ik zou u, mijne heeren, eene plegtige verzekering ten dezen aanzien verschuldigd zijn, indien gij niet reeds vooraf van

[Het vervolg in het Bijvoegfel.

ZATURDAG, den 23sten AUGUSTUS, 1817.

[vervolg der courant.]

zuiverheid mijner gevoelens kennis droegt. eroo loof mij dus slechts uw geheel vertrouwen in te roepen, en teken op de volkomen verzekering, welke ik u van het mijne geef, gelijk mede van de hoogachting, die ik voor u voel. In de eerstvolgende zitting zal ik trachten een algemeen plan onzer werkzaamheden te ontwikkelen, en aan uieder onderzoek te overwerpen, en terzelfder tijd, al de gezichte leden dezer vergadering te overtuigen, dat eene mijner eerste zorgen zal zijn onze werkzaamheden op een gepaste wijze te regelen.

„Dat een wederzijdsch vertrouwen, dat de rijmoedigheid en een waarlijk nationale geest onder ons heerchen, en wij kunnen van den goeden uitslag onzer pogingen, gelijk mede van de erkenning van ons laatste nageslacht, verzekerd zijn.”

[Staats Courant.]

NOORD-AMERIKA.

NIJUEW IJORK, 7 Dec. 1816.

Te Baltimore heeft men dagbladen van Haïti ontvangen, loopende tot het einde van October. Dezelve maken melding van de door den Koning van Frankrijk, naar St. Domingo gezonden expeditie, om in zijn naam, voortstellen van *Christophe* te doen. De commissarissen, luiden die berichten, hebben in de haven van Cap-Henri (Cap-François) niet durven binnenloopen. Na verscheiden dagen voor de zelfde gelaveerd te hebben, ontmoetten zij een amerikaansch schip van New-York, en belasten den kapitein en den super-cargo met het overbrengen van twee brieven naar de voormelde Kaap, houdende eenige openingen omtrent den aard der voorstellen van het fransch gouvernement. De he toog de *Marmelade* bepal zich naar de haven, om die brieven aantelezen, en de courant van Haïti zegt zeer de tijk, dat niets de verbezing en de verontwaardiging van dien minister kon uitdrukken, toen hij zag, dat die brieven niet „aan Z. M. den Koning van Haïti,” „mra,” „aan den generaal *Christophe*, te Cap-François” geaderd waren. De he toog wed gransig door hen aan Z. M. aangedaan hoort, en gaf de brieven, ongeopend, aan de Amerikanen terug. Deze, de granchap van den minister ziende, vertrokken ijlings, en zij vernielden hunnen afgogt nog meer, toen zij zwermen n gers naar de haven zagen komen. Het is reeds bekend, op welke wijze *Pétion* de commissarissen afgecheept heeft, welke ook bij hem voorstellen waren komen doen. Nogtans beschuldigt hem de courant van Haïti, dat hij de zaak der vrijheid en onafhankelijkheid van het eiland verraadt, en geeft te verstaan, dat hij het heimelijk met het fransch gouvernement eens is, om geheel St. Domingo onder de heerschappij van *Lodewijk XVIII* te brengen.

[Staats Courant.]

Bekendmaking.

PRESIDENT en Raden van Financien als daartoe door Hunne Excellencien Kommissarissen Generaal geautoriseerd, brengen bij deze ter kennis van het algemeen, dat in omloop zijn gebragt versalfchte stukken papier van eenen gulden, waarvan het cijfer in eenen vijf met zwarten inkt veranderd is, zijnde het zegel, hetwelk op de stukken van eenen gulden met rooden inkt gedrukt is, in de versalfchte stukken overdekt met zwarten, en de rand en alle de letters welke oorspronkelijk zwart zijn, met rooden inkt; dat echter deze stukken zich laten onderscheiden van de vijf guldens stukken; door meer donkere koulour van het rood, en op het eerste gezicht kennelijk zijn aan het verschil van de cijfer-letter, met de uitgeschrevene hoe-grootheid der stukken, zoo in het uialeidsch als in het Nederduitsch, waarschuwend mitsdien een ieder, om zich voor het ontvangen van deze stukken te wachten, met aanbeveling om bij het ontdekken der genen die zich aan het debiteren derzelven schuldig mogten maken,

daarvan aan de Politie hunner plaats kennis te geven.

BATAVIA, den 13^{den} Augustus 1817.

De President van den Raad van Financien

H. W. MUNTINGHE,

Ter Ordonnantie van denzelfden.

De Secretaris van President en Raden van Financien.

BOUSQUET.

Bekendmaking.

DE eigenaren der landgoederen gelegen in deze Residentie, worden bij deze bekend gemaakt, dat ten kantore van den ondergeteekenden gedurende de maanden Augustus en September, dagelijks (met uitzondering des zon- en feestdagen) geveerd zal worden, tot den ontvangst der belasting van een stuiver, op iedere vruchtdragende klappusboom:

De fmg. Resident van Buitenzorg.
F. E. HARDIJ.

Advertentie.

DE Kommissie van Geneeskundig onderzoek en toezicht der Stad Batavia en Ommelanden, benoemd bij besluit van Hunne Excellencien Kommissarissen Generaal over Nederlands Indie, in dato 7^{den} Maart 11, noodigd bij deze uit, alle diegenen welken de Genees-Heel-verlos- en Artsnijmengkunde uitoeffenen, om zich aan de kommissie bovengem: schriftelijk te adresseren, ten einde volgens art. 2, van het Reglement voor deze Kommissie gearresteerd, te verkrijgen eene acte van toelating, tot het uitoeffenen hunner onderscheidene beroepen.

De Kommissie voornood, Namens dezelve.

SAMPSON, Sec.

BATAVIA, den 4^{den} Aug. 1817.

Advertentie.

ALZOO den advocaat en procureur *Mr. Jan Burger*, voor en in naam van *Cornelis Blanker*, aan den Hoogen Raad van Justitie te Batavia, bij rekweste reve-rentelijk heeft te kennen gegeven, dat hij heeft ontvangen een Extract uit het Register der besluiten van Zijne Excellencie den Heer Secretaris van Staat Gouverneur Generaal van Nederlands Indien, gedateerd 31sten Julij 1817, waar bij hij als chirurgijn major uit 's Konings dienst wordt ontslagen en gelast de Nederlandsche Oost Indische bezittingen binnen den tijd van drie maanden te verlaten, en zulks op grond, dat hij reeds lang zoude gelegen hebben onder eene verdenking, die op zijn zedelijk karakter een afschuwelijke vlek legd, en wel ofschoon niet volcedig be-wezen om ter cognitie van den wereldlijken regter gebragt te worden echter genoegzame waarschijnlijkheid bezat, om op de de-cisien, ten opzichten van hem genomen, van aanmerkelijken invloed te zijn; terwijl overigens zijn zedelijk gedrag geenzins was passende bij den rang in welke hij was geplaatst, voegende hij suppliant daar bij, dat hij de woorden van afschuwelijke vlek op niets anders kan toepasfeli, ke brengen als op het **CRIMEN NEFANDUM**, dat het voormeld besluit om geen anderen gronden tegens hem kan genomen zijn, dan op ingekomen berichten, dat die berichten of aanbrengringen hier moeten geboren zijn, en aangezien de calomniateurs bij hem niet bekend zijn, om onmiddelijk tegens hun te kunnen ageren, terwijl dezelven nogthans op het eiland Java of dies onderhoorigheden moeten zijn, en daar hij als te wel overtuigd van zich nimmer aan zoodanige misdaad te hebben schuldig gemaakt, van welmen Hoogen Raad verzocht heeft mandament in cas van purge met

citatie bij edicte *advalva curtu* tegen alle officieren van Justitie en alle anderen die zich partij zoude willen stellen.

En welk verzoek aan den suppliant is geaccordeert geworden.

Zoo ben ik *Willem Anthonij van den Heuvel*, eerste deurywaarder en gezworen exploitteur krachtens het, bij mijne Heeren de President en Raden, in den Hoogen Raad van Justitie, ten behoeve van voornoemden *Cornelis Blanker*, op den 6^{den} dezer verleende mandament van purge bij dezen openbare edicte, na voorgaande klokke gellag dagvarende tegens vrijdag die wezen zal den 21sten November 1817, des morgens de klokke half acht uren precies, ter criminele terecht zitting van welmelde, Hogen Raad van Justitie te Batavia, alle degenen die zich tegen den suppliant partij zoude willen maken om den suppliant te zien presenteren zijn lighaam gevangen en te stellen tot purge, neopen de t gunt dat zij, en een iegelijk van hen, mitsgaders de advocaat Fiscaal bij den Hogen Raad van Justitie (in dien hij zich partij maken wil) hem suppliant ten lasten zoude willen leggen, ter cause van t gunt voorschreven is; in wat manier dat het zij, en hem daar af te zien verklaren, puur, zuiver en innocent, en ook omme te zien ordonneren op de relatatie van zijn persoon, mitsgaders de reparatie van injurien, indien daar eenige valt, en het zo behoort, daar tegen te zeggen dien contrarie te Sustineren en de voorts te procederen als naat regten.

Aldus gepubliceerd en geaffigeerd,

BATAVIA, den 19^{den} Aug. 1817.

Door mij

W. A. VAN DEN HEUVEL,

E. G. Exploiteur.

* * Te Sourakarta, op het eiland Java, is den 2^{den} Augustus 1817.—Zeer voorspoedig van eene dochter bevallen, vrouwe *C. M. van Rossum*, echtgenote van de Heer *P. L. de Suez*, majoor bij het regiment huzaren.

* * Door de kunde en vriendlike assistentie van den Wel-delen Gestrengen Heer derigerende chirurgijn major alhier, beviel mijne geliefde echtgenote *Alida Johanna Pieters*, dezen ochtend circa ten half drie uren van een welgeschapen zoon.

H. B. VAN MEDENBACH WAKKER,
Eerste Apotheker.

HOSPITAAL-WELTEVREDEN, den 17^{den} dag. 1817.

* * Heden overleed alhier, aan eene ver-zweering van de lever, den chirurgijn der 2de klasse *H. Roijen*, alle die hem gekend hebben zullen voorzeker het verlies van dezen verdienstelijken geneesheer betreuren.

DE PARAVICINI,
Mre de Camp
VAN DOORNINCK,
Assistent Resident
Executeuren.

BUITENZORG, den 16^{den} Augustus 1817.

Vendu Advertisfementen.

Door Vendu-meesters zullen de volgende Vendu-ties worden gehouden, als:

Op Maandag, den 25sten Aug. 1817.

VOOR het Huis No. 71, op Weltevreden, voor rekening van de nate-noemene boedels als van wijlen den 1ste luitenant kwartiermeester *Langerhans*, en den 1ste luitenant *Gunst*, van diverse boeken, militaire, meubilaire en andere goederen, benevens wagens en paarden, &c.

Op Dingsdag, den 26sten Aug. 1817.

IN de Tuin van *J. A. Lion*, staande op Anke over de twee Bruggen, van huis-

meubelen, slaven, paarden, nevens andere goederen meer.

Op *Wensdag*, den 26sten Aug. 1817.

VOOR het Vendu-kantoor, van diverse losse goederen, benevens de navolgende Vastigheden, als:

Voor rekening des boedels van wijlen *C. W. Thelma*.

1. *Erfelijk*, Zeker stuk tuyn-land, bebouwd met een groot steenen huis, combuis, dispens, eenige kamers, paarden stal, wagenhuis en veehok, &c. alles met pannen gedekt, staande en gelegen omtrent een half uur gaans buiten de Stad Nieuwpoort, aan de noordzijde van de Jaccatrafiche weg in het Oosterveld het 26ste deel van het blok L, sub No. 28, belend ten zuiden met de heeren weg naar Jaccatra, ten noorden met dezen boedel of het tweede en derde beschreven stuk, en ten oosten met *Huisje*.

Ten tweeden of *Uitstelijk*, nog Zeker stukje tuyn-land, bebouwd met achteen steenen pedakken, met pannen gedekt, in een strookje tot een weg staande en gelegen achter het eerste beschreven in het 26ste deel van het blok L, sub No. 28, belend ten zuiden met het eerste beschreven of dezen boedel, ten noorden met ten oosten met *Huisje*, en ten westen met het strookje over dezelve met een sloot.

2. Zeker erf, bebouwd met een groot steenen pedak, staande en gelegen binnen deze Stad, aan de westzijde van de Groote Rivier, in het blok C, sub No. 44, belend ten oosten met de barm langs de Groote Rivier, ten westen en noorden met *C. Lijvis*, en ten zuiden met *Tan Kofeng*.

3. Zeker erf, bebouwd met een groot steenen huis, combuis, dispens, slavenvertrekken, paarden stal en wagen-huis, staande en gelegen binnen deze Stad, aan de oostzijde van de Groote Rivier, in het blok Q 4, sub No. 49 en 51, belend ten westen met de barm langs de Tjigers-gracht, en de westuwe *Slotboom*, ten oosten met dezen boedel, ten zuiden met *J. Polaris*, en ten noorden met even gemelde weduwe *Slotboom*, in het Jan-veermans straatje.

4. Zeker erf, bebouwd met een oud steenen pedak, staande en gelegen buiten deze Stads-poort Rotterdam, aan de westzijde van de Verburgs-gracht, in het Oosterveld in het 19de deel van het blok L, sub No. 18 en 19, belend ten oosten met den heeren weg langs de Verburgs-gracht, ten westen en zuiden met *C. M. Jans*, en ten noorden met *B. F. Willems*.

Voor rekening des boedels van wijlen.

Theodora Anthoris,

Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen buiten deze Stads-poort Rotterdam, aan de oostz. van de Verburgs-gracht in 't Oosterveld 't 17de deel van 't blok L, sub No. 111; belend ten westen met den Heeren weg langs de gemelde gracht, ten oosten met *J. C. Pereira*, ten zuiden en noorden met *Nicolaas*.

Voor rekening des boedels van wijlen.

J. W. Luther,

Zeker erf, bebouwd met eene steenen woonhuis, combuis, dispens, slavenvertrekken, paarden stal en wagenhuis &c. staande en gelegen buiten deze stad Nieuwpoort, in de zuider voorstad tegen over de punt Gelderland. in 't Oosterv. 't 29sten deel van 't blok L, sub No. 29; belend ten noorden met de stad buitenbarm, ten zuiden en westen met *D. Dat*, en ten oosten met de Krijmansstraat.

Voor rekening des boedels van wijlen.

Salé Antien Tijmina.

1. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen iets buiten deze Stads-poort Utrecht in 't Westerv. 't 6de deel van 't blok P, sub No. 38; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen met *Tan Pong*, ten zuiden met *Gedij Tjongko*, c. s. en ten noorden met dezen boedel.

2. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen even buiten deze Stads-poort Utrecht in 't Westerv. 't 6de deel van 't blok P, sub No. 39; be-

lend ten oosten met de stads buitenbarm ten westen met *Tan Paris*, ten zuiden met dezen boedel, en ten noorden met *Lim Djeenkong*.

3. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen buiten de Stadpoort Utrecht in 't Westerv. 't 16de deel van 't blok P, sub No. 44; belend ten oosten met de Stads buitenbarm, ten westen met *Ong Seengtjouw*, ten noorden met *Ong Tangio*, en ten zuiden met dezen boedel.

4. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen buiten deze Stadpoort Utrecht, in 't Westerv. 't 6de deel van 't blok P, sub No. 1; belend ten oosten met den heeren weg langs de Stads buitenbarm, ten westen met *Ong Seengtjouw*, ten noorden met den weg langs de middel sloot.

5. Zeker erf, bebouwd met twee steenen pedakken met pannen gedekt, staande en gelegen buiten deze Stadpoort Utrecht in het Westerveld, het 5de deel van het blok P, sub No. 87 en 83; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen en noorden met dezen boedel, en ten zuiden met den heerenweg langs de middel-sloot.

6. Zeker erf, bebouwd met twee steenen pedakken, staande en gelegen buiten deze Stadpoort Utrecht in het Westerv., het 5de deel van het blok P, sub No. 85 en 86; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen, noorden en zuiden met dezen boedel.

7. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen buiten deze Stadpoort Utrecht in het Westerveld, het 15de deel van het blok P, sub No. 81; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen en noorden met dezen boedel, en ten zuiden met *Aja*.

8. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen buiten deze Stadpoort Utrecht in het Westerveld, het 5de deel van het blok P, sub No. 80; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen, zuiden en noorden met dezen boedel.

9. Zeker erf, bebouwd met een oud steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen iets bezuiden deze Stadpoort Utrecht, in het Westerveld, het 4de deel van het blok P, sub No. 78; belend ten oosten met de stads buitenbarm, ten westen met het ledige erf, ten noorden en zuiden met dezen boedel.

10. Zeker erf, bebouwd met een oud steenen huis met pannen gedekt, staande en gelegen wat buiten deze Stadpoort Utrecht, benoorden de middelsloot of in het Westerveld, het 5de deel van het blok P, sub No. 101; belend ten zuiden met den heerenweg langs even gemelde sloot, ten noorden met *Kedia Abdulla*, ten oosten met dezen boedel, en ten westen met mandoor *Mingo*.

NB. de breedte en diepte van voorschreven percelen zijn dagelijks voor de verkoop ten Vendukantoor te zien.

Op *Vrijdag*, den 29sten Aug. 1817.

VOOR de woning van den Chinese *Ho Hango*, op Jalakeeng, ten overstaan van eene commissie uit den Hoogen Raad van Justitie alhier, des morgens ten 9 uren verkoop worden gehouden van, bij wagen van executie achtergehaalde losse goederen, bestaande in huismeeubelen, slaven, wagens en paarden.

Advertentie.

DE Weeskamer te Batavia zal in de maand September 1817, ten behoeve van de erven van wijlen de Heer *J. H. Wassenberg*, openbaar bij den opdrag door Vendumeesteren doen verkoopen, de landen *Tjitrup* en *Ningover* of *Tjibias*, gelegen in de ommelanden van Batavia, de belastingen en koopconditie zullen zoo wel als de precieze dag der verkoop, nader worden bekend gemaakt.

Op last van de Weeskamer.

De Secretaris.

J. H. COX.

BATAVIA, den 5den Augustus 1817.

Advertentie.

DE Executeuren in den boedel van wijlen den heer *Johan Mich Christjanie*, zullen op Maandag den 8sten September aanslaande, te Grisse publiek aan den meestbiedenden open en verkoopen.

Een sedert twee jaren bijna geheel nieuwerde huizing, met des quadenste huizen, slavenvertrekken en verdere makken, staande en gelegen in de aangename situatie aan het groote plein aldaar. Het schip de *Zeepleeg*, met dies inventaris.

Een partij koper, gegoten tot schuitje te samen wegende c. c. 5500 pond.

Een partij bout-koper c. c. 700 dito.

Een partij kopere spijlers in soort c. c. 800 pond.

Twintig pees metaale rantakkers van de ferente kaliber.

Roed kopere ketel bodems.

Dito dito schijven, en het geene ver ten dage voorschreven zal worden op veild.

W. OFFERS, W. ZOON.

Mede Executeur

GRISSE, Julij 31, 1817.

Advertentie.

DE Executeuren in den boedel van wijlen den heer *Veeris*, zijn van voornemen, in het laatst der volgende maand September, zullende de juiste dag naar worden bekend gemaakt, publiek aan de meestbiedenden te verkoopen, de tuin o Rijswijk, door den overledenen bewoond geweest: en een daar nevens gelegen huisje, doende aan maandelijksche huur 3 spaansche matten.

Twee-derde der koopschat, zal op een speciaal verband van de percelen, en of der goede borgtocht, op dezelve bleven kunnen blijven, tot zoo lange de staat de boedels of dien der onmondigen zulkis geboogd, mits maandelijks betalende rente van drie-kwart percent.

Advertentie.

ALLE die eenig regt of pretentie hebben, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen *J. G. Braune*, te leven gepensioneerd chirurgijn van de tweede classe, gelieve zich te adreseren aan *J. H. Krauss* te Samarang, als eerste Executeur of aan *H. Oudhoff* en de weduwe *C. Braune* te Japara, binnen den tijd van zes weken gerekend van prima Augustus tot medio September 1817.

Advertentie.

DE iets te vorderen heeft, of verschuldigd zijn, aan den Heer *M. J. R. Baumhauer*, gelieve daarvan opgave of betaling te doen, binnen ultimo dezes, aan dezelfs gemagtigden.

VAN DER KAA, HASTE en CO. BATAVIA, den 1sten Augustus, 1817.

Advertentie.

ALLE degenen die iets te pretenderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den eerste luitenant van het 25ste batalion infanterie *Willelmus Fredericus Gunt*, op den 5den dezer alhier overleden, adreseren zich, voor of naderlijk op den 25sten dezer, bij de ondergeteekenden commissarissen in dien boedel.

M. CRILLAERT, luit. adj.

S. GORDON, 2de luit.

Mr. CORNELIS, den 7den Aug. 1817.

Advertentie.

ALLE degenen welke iets te pretenderen hebben, of verschuldigd zijn aan de nabuurschap van den Heer *J. P. Langerhans*, in leven eerste Luitenant Kwartiermeester van het 25ste Batalion Infanterie op den 20sten van de maand Julij 1817, in het militaire Hospitaal te Weitevreden overleden, worden verzocht:

daarvan schriftelijk opgave te doen, binnen den tijd van drie weken aan de ondergeteekenden.

PAAFF,
Kapt. Adj. bij de Algm. Staf.
RICHERS,
Kapt. Adj. Inf.

WELTEVREDEN, den 4den Aug. 1817.

Advertentie.

ALLE degenen die iets te pretenderen hebben van, dan wel schuldig zijn aan den boedel van wijlen mejuff. Anna van Leeuwen, weduwe P. D. van Vliet, gelieven daarvan opgave te doen voor ultimo dezer maand, aan deszelfs executent W. L. Baggers, dan wel aan den Heer Bokkemohle.

Advertentie.

ALLE degenen die iets te pretenderen hebben, dan wel schuldig zijn in den boedel van wijlen Theodora Anthonij, gelieven zig te adreseren binnen den tijd van een maand gerekend van den 20sten Augustus tot den 20sten September 1817, aan deszelfs Testamentairen Exeecuteur.

A. ALEXANDER.

Advertentie.

ALLE degenen welke iets te pretenderen hebben, ofte wel schuldig zijn, aan den boedel van wijlen den chirurgijn der 2de klasse H. Roijen, gelieven daarvan opgave en betaling te doen, binnen den tijd van veertien dagen aan ééner der ondergeteekenden Executoren.

DE PARAVICINI,
Major Aide-de-Camp.
VAN DOORNICK,
Adjutant-Generaal.

BUITENZORG, den 23den Augustus 1817.

Uit de hand te koop.

OP voordelinge conditie een huis aan tuin, voortaan op Molenvliet, te vercoopen bij

G. J. SLOET.

Uit de hand te koop.

EEN groot gemakkelijk en gezond huis, gelegen in de Koestraat, te bevragen op 's Lands Drukkerij.

Bekendmaking.

HET landgoed *Matraman*, met dijs inventaris en lifseigenen, is op voorwaarden, voor den kooper te gemoetkomende, te koop; te bevragen bij

J. EMMINGHUIS, c. f. gg.

Advertentie.

DE wed. *Cavlier*, biedt aan uit de hand te koop, het landgoed *Tiltingen*, kunnende de halve koopchar op bezeeve beleend blijven.

Advertentie.

BY J. HOMMES, zijn voor kontante betaling en civiele prijzen in commissie te bekomen de ondergemelde goederen, als: boter, zoete melk en edammer kazen, geroekte en gepokelde zalm, hammen, gerookt vleesch, saucijzen de bologne, bier op vaten en bottels, witte en rijnse wijnen, genever in heele en halve kelders, goud en zilver passamenten, fijne bruylen, diverse soorten van lakens en casimiers, witte en zwarte zijde kousen, goud en zilverde spandeken, leer, touwwerk, leer en stral, diverse soorten van glaswerken, speelkaarten, en andere goederen meer, alle onlangs aangebragt per het Amerikaansch schip *Helycius*, van Amsterdam.

Te koop.

BU van der Kaa, Haste en Co. eene partij beste Muscadell rozijnen, aangekomen met het Amerikaansch schip *PERSEVERANCE*.

Advertentie.

IS te bekomen goede versche BOTER, tegen 2 Ropjen,—adres in het Poft-huis.

Advertentie.

EXTRA goede rozijnen te bekomen, in kistjes van 25 ponden, voor Spaansche matten 10,—bij

J. WESTERMANN.

Advertentie.

BY P. J. Voestersons, in de Nieuwpoortstraat is voor contante betaling te bekomen jongst aangebragt beste Hollandse boter, hammen, keukenzuur, salade olij, wijn en bier azijn, genever, wijn en bier in vaten, spasmastie kaarsen, traan olij, gemaakte Engelsche en Bengaalsche hemden, differente kleuren marokko leer, Engelsche laarzen, schoenen, carwasten, muurfolpen, tafel en thee servise, differente kleuren van lakens, casemiere, parumerien, galanterien en diverse soorte van livaaten &c. &c.

VOESTERSONS.

BATAVIA, den 19den Aug. 1817.

Advertentie.

TE koop bij JAMES ANGEL, in het negotie huis van de heeren RUTTER en Co., in de Nieuwpoort-straat, de lading aangebragt met het schip *Braebournebury*, in de volgende artikelen bestaande in: hodgefons, ale, kaas, hammen, tongen, &c. boter, cijder, steene kruiken, bottels, Zweedsch en Engelsch izer, aanbeelden, spijkers, ankers, Zweedsch staal, blik in platen, plat lood, blokken, touwwerken, zeildoek, kruit, verswaren, glaze ruiten, glazenmakers diamanten, glazekroonen, zeep, rijtuigen, goudde zakhorologien, parumerien, boot jassen, &c., katoene en zijde kousen, zijde linten, kanten, gedrukte chitzzen, lakens, tabak, brandewijn in vaten, genever in dito, speelkaarten, koffers, portmanteaux, schrijfbloccitens, schuifers, gencesmiddelen, cheltenham zout, Dames kleederen, flannel, witte dekens tafel serviezen, kurken, laarzen, hoeden, mader, port, céres en roode wijnen.

Advertentie.

TO BE Sold by JAMES ANGEL, at the premises of Messrs. RUTTER and Co., Newpoort-Street, the CARGO, landing from the English ship *Braebournebury*, consisting of the following Articles:—Hodgefons's Pale Ale, Ham, Butter, Cyder, Stone and Glass Bottles, Swedish and English Iron, Anvils, Nails, Anchors, Swedish Steel, Tin Plates, Rods Sheet Plate, Blocks, Cordage, Carvies, Chalk, Papers, Glass, Glazier's Diamonds, Glass Lufres, Soap, Barometts, Gold Watches, Perfumery, Best Clocks, &c. Hosiery, Ribbons, Laces, Printed Calico, Cloth, Tobacco, Brandy, Holland's, Cards, Portmanteaux, Morocco Trunks, Stationary, Brushes, Medicines, Cheltenham Salts, Blacking, Millinery, Flannels, Blankets, Table Ware, Corks, Boots, Hats, Cheesemongery, Wines—Madeira, Port, Sherry, Claret.

Advertentie.

PAS aangebragt en thans te bekomen in het Negotie-huis van John Rowe, No. 9, op de Grootte Roer-Malakka.

Zalm in vaatjes 3 sp. mat. per vaatje.
Visch, tongen en inge-
wanden 3 dito dito, &c.

BATAVIA, Aug. 21, 1817.

TE bekomen bij N. Rindberg, zijn Engelsch kruid in blikke dooze gepakt.

Advertentie.

EENE zeer fraanje verzameling van nieuw uitgekome en wel geconditioneerde FRANSCHIE BOEKEN, te bekomen bij A. W. N. van Gent, op Molenvliet.

Te koop.

EEN slaaf zijnde een goede koetzier met zijne vrouw en kind, toebehoorende aan de weduwe Schaap, te bevragen bij

F. C. DE BLOT.

BATAVIA, den 20sten Aug. 1817.

Te Huur.

EEN welingerigte bamboeze woning, met deszelfs slaven-vertrekken, stalling &c. op den weg van Tanna-abang, adres bij de weduwe CRAUSE.

Bekendmaking.

DE genegen zijn eenige ondernemingen, in den handel tuschen Java en het Koninkrijk der Nederlanden vice versa te doen, worden bij deze onderdicht, dat den ondergeteekenden, Suppercanga op het schip *De Industrie*, met dat oegmerk zoo voor zijne principalen als voor hem zelfs alhier gearriveert is, zijnde de directie van de schepen *De Industrie*, de *Colombus* en een gedeelte van het schip *de Henrietta Elizabeth*, aan hem ter zijnen dispositie toevertrouwd, en verders nog een schip dat hij dagelijks alhier verwagt; een ieder die tot eenige onderneming inclineert kan zich verzekerd houden dat de retouren uit de Nederlanden niet later als 5 a 6 maanden na zijne aankomst aldaar, of zoo veel eerder als de schepen gereed zijn, na verkiezing der hier zijnde beladers, zullen geschieden.

G. TIBBE.

BATAVIA, den 7 Augustus 1817.

Vracht naar Amsterdam

PER het snel-zeilend gekoperd Fregat-schip *LA FORTITUDE*, kapitein *Steffens Agent*, adres bij J. J. Gildenhuis, op de Tigers-gracht.

Advertentie.

HET snel-zeilend schip *BARTON*, nu liggende op de reede van Batavia, heeft zeer goede plaatsen voor Passagiers en zeild van hier naar ENGLAND, in de twee eerst volgende maanden, voor passagie adres aan de heeren *Jessen, Trail & Co.* of aan den kommandant aanboord.

J. H. HENDRICHSON.

BATAVIA, 6den Aug. 1817.

Advertentie.

DE ondergeteekende waarfchuwd een ieder, tot nadere advertentie geen krediet op zijnen naam te geven aan zijne huisvrouw *Charlotta Euphrosina Arnold*, alzo daarop door hem geene betaling zal worden gedaan.

J. HOMMES.

BATAVIA, den 7den Aug. 1817.

Advertentie.

GROOT HEEREN LOGEMENT EN KOFFER-HUIS, bij *Louis Maas*, in de posterij op Weltevreden. Dezelve recommandeert zich in een ieders gunst met belofte van een spoedige en zindelijke bediening. Uit het bovengemelde Logement zal met den eersten September aanstaande, afrijden alle dagen één postwagen naar Batavia, des morgens ten 8 uren en des namiddags 4 uren, en van Batavia naar Weltevreden, des middags ten 12 uren en des avonds ten 7 uren, telkens voor den geringen prijs van eenen gulden ieder plaats, de gezegde wagen zal afrijden te Batavia aan het Vierkant, aan het Logement van den heer *Bokkemohle*. Ook zal van Weltevreden beginnende met den 31sten dezer, afrijden, één postwagen naar Buitenzorg des Zondags en Woensdags, en van Buitenzorg naar Weltevreden des Maandags en Donderdags, telkens 's morgens ten 4 uren. Een, twee of drie personen, betalen de halve vracht voor de wagen zijnde 15 spaansche matten. De passagiers mogen niet meer dan tien pond gewigt medenemen. Een ieder welke verkiest van deze postwagen gebruik te maken, wordt verzocht den dag te voren, des avonds voor 6 uren, een loetje te laten halen tegen betaling van 5 spaansche matten iedere plaats.

WELTEVREDEN, Aug. 14, 1817.

GEDRUKT TE BATAVIA, OP
's Lands Drukkerij.

